

Alzina de can Teixidor

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de can Teixidor, núm. 1
Emplaçament Can Teixidor

Coordenades:

Latitud: 41.623057893334
Longitud: 2.6690782606602
UTM Est (X): 472433
UTM Nord (Y): 4607979

Classificació

Número de fitxa 08163 - 242
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Pineda de Mar (Plaça de Catalunya, núm. 1 - 08397).
Fitxes associades:
[Can Teixidor](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 26/06/2024 - 11:31

Descripció

L'alzina de can Teixidor és un exemplar singular de *Quercus ilex*. Està situat a la part posterior de la casa, en el marge dret, just al costat del barri d'accés. És un arbre robust, perennifoli, d'uns 250 a 300 anys, que

destaca per la seva capçada extremadament densa i arrodonida i amb el tronc que s'inclina cap el camí. L'escorça és de color bru, rugosa i clivellada, amb algunes cavitats i les marques de dues branques grosses tallades i arranades al tronc principal.

Les seves fulles són lanceolades, de 3 a 7 cm. amb el marge dentat, verdes per l'anvers i blanquinoses pel revers. El seu fruit és la gla, que té una cúpula amb escates, però no punxa. El terra n'és ple de seques que formen una capa gruixuda i cruixent al caminar-hi per sobre. Mesura uns 14 m. d'alçada per 12 m. d'amplada de capçada aproximadament. El volt de canó mesura 260 cm. i el volt de soca 4 m.

Observacions:

Es tracta d'un espècimen autòcton de la zona i, per tant, molt més resistent als incendis que no pas el pi. La fusta de l'alzina s'ha emprat tradicionalment per a fer carboneig. Però en cap cas aquest exemplar és fruit d'un rebrot. El creixement d'aquest arbre perennifoli és molt lent, i per tant produeix una fusta extremadament dura i compacte, molt apreciada per a fer eines de treballar la terra i fusteria (boter, mestre d'aixa, fuster).

De l'escorça se n'obtenen tanins que serveixen en l'adoberia, però també és apreciada la mel mono floral. Les alzines prop de les masies han estat molt apreciades en temps on hi havia bestiar, perquè els glans eren emprats per donar de menjar als porcs.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

MASCLANS, FRANCESC (1999). "*Guia per a conèixer els arbres*", actualitzada per Oriol de Bolós - Flor del Vent Edicions.

PARÉS, Eduard (2006). *Arbres Monumentals de Catalunya*. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona. Editorial Blume

